

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΚΑΙ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΙΤΟΒΡΥΤΟΝ

ΤΙΜΙΑΝ ΖΩΝΗΝ

**ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ**

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΗΡΑΤΟΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΝΟΥ ΖΩΝΗΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΙΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΣΙΝ ΕΝΕΚΑ ΝΟΣΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν τόν
Ψαλμὸν ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δεήσιν μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθή-
σεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐ-
μὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν
ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀ-
νόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μεθ' ὃ τό, «Θεός Κύριος», καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Θεοτόκου τῇ Σορῷ νῦν προσδράμωμεν, τῆς πανεντίμου αὐτῆς Ζώνης σὺν δάκρυσιν, ἀπὸ βαθέων κράζοντες ἐκ μέσου ψυχῆς· Ζώνη πανακήρατε, τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, πάσης νόσου καὶ βλάβης, καὶ λοιμικοῦ θανάτου ἀπειλῆς, εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἡμῶν ἀνεθέμεθα.

Δόξα. Τὸ αὐτό·

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Λρωματίζουσάν πηγὴν σε γινώσκωμεν, καὶ τῇ Σορῷ σου προσπελάζοντες λέγομεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα ἀπάλλαξον, δυσωδίας πταισμάτων, μῦρον τὸ ἀκένωτον ἀναβλύζουσα πᾶσι, τοῖς ὀχετοῖς Ἀγνὴ τῆς σῆς Σοροῦ, ἐν ᾗ ἡ Ζώνη ἡ σὴ τεθησαύριται.

Ὁ Ν' (50) ψαλμός,

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειπον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαί-
νισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγε-
μονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνε-
σίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐ-
δοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώ-
ματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ζώνης με σεπτῆς, δυνάμει σῶσον Κόρη· Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ζώνης μοι θείας καὶ σεπτῆς σου Πάναγνε, ἐφιεμένῳ ὑμνεῖν, τὰ
θεῖα πελάγη, τῶν θαυμάτων ἄνωθεν, χάριν δώης τῷ δούλῳ σου, καὶ
ἄχρείῳ ἱκέτῃ, πυρὸς ὑπέκαυμα πέλοντι, ταῖς ἐξ ἰοβόλου κακώσεσιν.

Ὡς ὑπερτερα τῶν ἀγγέλων πέλουσα, Παρθενομῆτορ Ἀγνή, καὶ
οὐρανὸς θεῖος, μόνη ἐχρημάτισας τοῦ οὐρανοῦς ταννύσαντος, οὕτω
Ζώνην σου θείαν, κατέλιπες ἀδιάφθορον, καὶ πηγὴν χαρίτων τοῖς
δούλοις σου.

Νειλῶα ῥεῖθρα ἐξ αὐτῆς ἀρδεύονται, οἱ προσιόντες πιστῶς, νοση-
μάτων λύσιν, καὶ παισμάτων ἄφεσιν, οἱ πιστοὶ ἐφαπτόμενοι, τῆς

Σοροῦ τῆς ἁγίας, ἐν ἣ σεπτῶς ἀποτίθεται, Ζώνη τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Ἡ τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς πανέντιμε, Ζώνη τῆς μόνης Ἀγνῆς, ἐν κοιλίᾳ ὄντα, βρέφος περιστείλασα καὶ χάριν τῶν ἰάσεων, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, νέμοις πλουσίαν τοῖς δούλοις σου, τὴν τῶν αἰτημάτων ἐκπλήρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σωτηρίας λιμένα, τῶν ψυχικῶν Δέσποινα, καὶ σωματικῶν ἀλγηδόνων σὲ ἐπιγράφομεν, πάντες οἱ δοῦλοι καὶ τῇ Σορῶ τῇ ἁγίᾳ, Ζώνης προσπελάζοντες, ἁγιαζόμεθα.

Μολυσμάτων παντοίων, καὶ λοιμικῆς θλίψεως, πάσης συμφορᾶς καὶ κινδύνων, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, καὶ αἰτουμένους ἐν πίστει, τὴν θερμὴν ἀντίληψιν Κόρη τῆς Ζώνης σου.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, καὶ συμπαθὲς Ἀχραντε, ὥς τὸν ἐλεήμονα κόσμου, ἀποκυήσασα, δυνάμει Ζώνης σου, χειμαζομένους σοὺς δούλους, ἀσθενείας λαίλαπι πικρῶ ἀπάλλαξον.

Συνεργὸν τὸν τεχθέντα, ἐκ σῆς γαστρὸς Ἀχραντε, τὸν τὰς ἀσθενειᾶς τοῦ κόσμου πάσας ἰώμενον, κατέχεις ὅλον ἐν σοί, νόσων δυνάμει σῆς Ζώνης, χαλεπῶν ἀπάλλαξον σοὺς δούλους Ἀχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, τῇ τῆς παντίμου σου Ζώνης, δυνάμει καὶ χάριτι, ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγομεν ἐν ἀνάγκαις.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις, καὶ εὐθὺς τὸ Κάθισμα.

ᾠδὴ β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὴν Ζώνην τὴν σὴν, κεκτήμεθα ὦ Δέσποινα, φρουρὸν ἀρωγόν, ἐν πάσαις περιστάσεσι, τῇ Σορῶ αὐτῆς προστρέχοντες, ἀεὶ καὶ πίστει κράζοντες, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, δυνάμει αὐτῆς ἰσχυῖ καὶ χάριτι.

Ὁδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Εφ' ἡμῖν νῦν, σκιά θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τοῦ Ἄδου πύλας προσ-
εγγίσαμεν, ἀλλὰ σὺ Μήτηρ ὡς ἀγαθή, χάριτι σῆς Ζώνης θαυμάστωσον
τὰ ἐλέη σου, καὶ σῶσον τοὺς ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοῶντας, τῇ δυνάμει
σου δόξα Πανάχραντε.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ ἀμετρήτοις βαλλόμενοι, τῇ τιμίᾳ Ζώνη σου
προσπίπτομεν, τῇ ἀκηράτῳ Μήτηρ Ἀγνή, μεθ' ἧς διεζώσω, τὸ πανακή-
ρατον σῶμά σου, διὸ τὴν καταιγίδα, τῆς δεινῆς ἀρρώστιας, καὶ τὰ
ἄλγη ἐξίασον Δέσποινα.

Τὶς ἐξειπεῖν, δύναται τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ σημεῖα, Ζώνη πανακή-
ρατε, τοῖς προσιοῦσί σοι εὐλαβῶς, καὶ ἐφαπτομένοις, παρέχεις, ὡς ἀδι-
άφθορος· ὅθεν παντοίας λύμης, ἐπηρείας τε πάσης, τῇ δυνάμει σου ῥῶ-
σαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ τὸν Θεὸν ἔνδον κοιλίας ὑπάρχοντα, Θεοτόκου ἄνθρωπον γενό-
μενον, καὶ μὴ λιπόντα τοὺς πατρικούς, κόλπους σεπτῇ Ζώνη,
Θεοπρεπῶς περιστείλασα, τὴν χάριν ἐκομίσω, ἐξ αὐτοῦ ἰαμάτων, ἣν
ἄφθόνως βραβεύεις τοῖς χερίζουσιν.

Ὁδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συνπάγησαν βέλη τὰ τῆς ἀσθενείας μου ἄμετρα παΐσαντος, καὶ
εἰς βυθὸν Ἄδου, τὸν πανάθλιον συνωθοῦσί με, ἀλλ' οἰκτείρησόν με,
ἐλέους οὔσα ἡ Μήτηρ, τῇ δυνάμει τῆς Ζώνης σου Ἀχραντε.

Δέχου νῦν τῶν σῶν δούλων, τὰς δεήσεις Πάναγνε τῶν προσφυ-
γόντων σοι, καὶ ἐξαιτουμένων, τὴν ἀντίληψιν τῆς προστασίας σου, οἴ-
κτειρον οὖν τούτους, ὡς συμπαθὴς καὶ ἐλεήμων, καὶ ἐκ πάσης
κακώσεως λύτρωσαι.

Υπὸ νύκτα τοῦ βίου, θύελλα κατέλαβε πάσης στενώσεως, καὶ
ἐσκοτάσέ με, ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα, ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι,
ἀναψυχῆς ἄδυτον φέγγος, τῆς σῆς Ζώνης δυνάμει καὶ χάριτι.

Νῦν ἐφ' ἡμῖν Κόρη, καταιγίδες φέρονται τῶν περιστάσεων, ἡμᾶς
συγκαλύψαι, τῇ δικαίᾳ ὀργῇ κατεπείγονται· ἀλλὰ μὴ παρίδης, δεινῶς
ἡμᾶς χειμαζομένους, τῇ δυνάμει σῆς Ζώνης ἐλπίζοντας.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λμαρτιῶν νῦν ἡμᾶς, ζάλαι πικρῶς καταιγίζουσι, καὶ λοιμικῆς συμφορᾶς, χειμάζουσι κύματα, Ζώνη πανακήρατε ἔκχεον σὴν χάριν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἁμαρτάνουσι.

Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, καθάρισον τοὺς πιστοὺς, ἐκ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς συνεχούσης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, τῇ σῇ Ζώνη καταφεύγοντας.

Εἰς πέλαγος ἀχανές, ἀσθενειῶν περικείμεθα, τὸ πέλαγος δὲ τοῦ σοῦ, αἰτούμεθα Δέσποινα, ἐλέους οἱ τάλανες, ἵνα ἀναγάγῃς, ἐκ βυθοῦ τοῦ τῆς κακώσεως.

Ἰλάσθητι ἀγαθή, τοῖς δούλοις σου κακῶς πάσχουσιν, ἐκ νόσου ὀδυνηρᾶς, καὶ σφοδρᾶς φλογώσεως, κραταιᾷ δυνάμει δέ, τῆς σῆς Ζώνης δίδου, τὴν ὑγείαν Μητροπάρθενε.

Διάσφσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, τῇ τῆς παντίμου σου Ζώνης, δυνάμει καὶ χάριτι, ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγομεν ἐν ἀνάγκαις.

Λχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα Μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἵτησις, καὶ εὐθὺς τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασίαν ἐν συμφοραῖς σὲ κεκτήμεθα, καὶ μεσίτην πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν προβαλλόμεθα, οἱ ταπεινοὶ οἰκέται σου Μῆτερ Θεοῦ, καὶ νῦν πρόφθασον ὥς συμπαθής, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῇ τῆς Ζώνης σου χάριτι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης, ἵνα ὑμνῶμεν ἀεὶ τὰ θεῖα μεγαλεῖά Σου.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

**Τό, Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν.**

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. ᾠχος β΄.

Τῆς σῆς Πανσέπτου Ζώνης, Παντάνασσα δυνάμει, σῶζε τοὺς σοὺς οἰκέτας, ἀπὸ παντοίας βλάβης.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Χάριτι καὶ δυνάμει, τῆς Ζώνης σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἐπηρείας ἀπάλλαξον τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ζώνη πανακήρατε, τῆς Παναγίας Παρθένου, σεπτὴ ἀδιάφθορε, καὶ σειρὰ οὐρανιε, τῶν τιμώντων σε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν κοιλίᾳ ὄντα, ἐνείλησασα σαρκούμενον, ἐξ οὗ τὴν ἄφθονον, χάριν ἐκομίσω παρέχουσα, τοῖς πάντοθεν προστρέχουσι, καὶ παραμυθίαν λαμβάνουσιν, ἐκ τῆς ἀκενώτου, πηγῆς σου τῶν θαυμάτων δωρεάν, ἥνπερ πηγάζεις ἐκάστοτε, τοῖς προσκαλουμένοις σε.

**Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...
Καὶ ἡ ἐκφώνησις.**

Ῥδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Στῆσον τὸν σάλον τῶν κυμάτων, καὶ κατεύνασον τὴν ζάλην τῶν ἀμέτρων, συμφορῶν καὶ δεινῶν, ἡμῶν ἐπαναστάσεων, τῶν πεποιθότων Δέσποινα, τῇ δυνάμει τῆς σῆς Ζώνης.

Ῥσπερ ποτὲ αἰμοῤῥοοῦσα, ἀψαμένη πιστῶς, κρασπέδων τοῦ Υἱοῦ σου, κατεξήρανε δεινὴν, πληγῆς ῥύσιν αἱμάτων, οὕτω πιστῶς οἱ ψαύοντες, Ζώνης σῆς παθῶν λυτροῦνται.

Σῶσον Ἀγνὴ παντοίας λώβης, καὶ κακώσεως καὶ πάσης ἐπηρείας, τὸν προστρέχοντα νῦν λαόν σου μετὰ πόθου, Σορῶ τῆς θείας Ζώνης σου, καὶ τὴν χάριν ἐξαιτοῦντα.

Ὀλην μου πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, ἀναθέμενον πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· μὴ παρίδης με νῦν εἰς βάθη ἀπωλείας, περιπεσόντα Δέσποινα, ἀλλ' ἀνάστησον καὶ σῶσον.

Νόσων παντοίων ναὶ κινδύνων, ἐλευθέρωσον Μητρόθεε σοὺς δούλους, τοὺς αἰτοῦντας θερμῶς, χάριν σῆς θείας Ζώνης, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον, ἵνα πόθῳ σὲ ὑμνῶμεν.

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κόσμος καθάπερ ἅγιος, ἡ Σορὸς ἀναδέδεικται, Ζώνης τῆς παντίμου, τῆς Ἀγνῆς Θεόπαιδος, πηγὴ τε ἀνέκλειπτος, τῶν ἰαμάτων πᾶσι πιστοῖς, τοῖς μετ' εὐλαβείας, ἐν αὐτῇ προσιοῦσιν, ἐξ ἧς ἄφθονα ῥεῖθρα, προχέουσι ζακόρως τοῖς πίστει προσκυνοῦσιν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀδυνηρῶς στενάζομεν ἀπὸ κλίνης κακώσεων, καὶ ἀπὸ παντοίας, νόσου πιεζόμενοι, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, ὅλως ἐπασχολοῦντες, θεραπείαν αἰτοῦμεν, δυνάμει τῆς σῆς Ζώνης, ἣν ἐκ πόθου τιμῶμεν, καὶ καταλιπαροῦμεν πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥᾶνον σεμνὴ τὴν χάριν σου, τοῖς δεινῶς ἤδη πάσχουσι, καὶ κακουχομένοις ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, δυνάμει τῆς Ζώνης σου, τῆς πανολβίου

καὶ χρυσαυγοῦς· καὶ ἔγειρον ἐκ τάφου ἀπογνώσεως ψάλλειν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, καὶ ἐτοίμη ἀντίληψις, τῶν ἀπηλπισμένων, ἐλπίς ἀκατααίχυντε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σου, κούφισον τὸ βάρος, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμώδους ἀνάγκης, δυνάμει τῆς σῆς Ζώνης, Παρθένε Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ τῶν ἱαμάτων ὁ θησαυρός, καὶ θαυμάτων τὸ ἄπειρον πέλαγος, δεῦτε πιστοί, πόθῳ ἐξαντλήσατε ἐξ αὐτῆς, τῆς ἀκενώτου χάριτος, ῥῶσιν εὐλογίαν ἁγιασμόν, ἐν ἣ παῶς ὁ προσφεύγων, ἐκ πίστεως εὐρίσκει, τῶν αἰτημάτων δόσιν ἄμισθον.

Ὡραίως διεζώσω παναληθῶς, τὴν τὸ γένος ἡμῶν ὠραῖσασαν μόνην Ἀγνήν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ὄντα ἐν κοιλίᾳ σωματικῶς, ἐξ οὗ τὴν ἀφθονίαν, τῆς χάριτος ἐδέξω, τῶν ἱαμάτων Ζώνη ἀφθορε.

Σημείων καὶ τεράτων ὠκεανόν, ἀνεδείξω τὴν Ζώνην σου ἀφθορε, δι' ἧς ἡμῖν, τοῖς διακειμένοις ὀδυνηρῶς, καὶ θλιβομένοις πάντοθεν, ἐκ τῶν ἀμετρήτων ἁμαρτιῶν, τὴν ἴασιν παράσχouis, ψυχῶν τε καὶ σωματων, ὅπως σωθέντες σὲ γεραίρωμεν.

Ἡ Ζώνη σου ἡ θεία καὶ φεραυγής, ἀπαστράπτει βολὰς Θεονύμφευτε, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καὶ θαυμάτων ὑπερφυῶν, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, πόθῳ καὶ καρδίᾳ εἰλικρινεῖ, δι' ἧς καὶ νῦν τὸν σάλον, πρᾶϋνον Θεοτόκε, τῆς συνεχούσης ἡμᾶς θλίψεως.

Φιλίας με δολίας τοῦ πονηροῦ, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων ἀπάλλαξον, τὸν ἐπὶ σοί, παῶσαν τὴν ἐλπίδα ὡς κραταιᾷ, Παρθένε ἀνατείνοντα, καὶ προσπεφευγότα ὅλη ψυχῇ, καὶ πόθῳ καὶ καρδίᾳ, τὴν ἄφεσιν αἰτοῦντα, τῶν ἐπταισμένων ἦν μοι δώρησαι.

**Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν ὁ «Ἄξιόν ἐστι»,
καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια.**

Ζώνη πολυτίμητε τῆς Ἀγνῆς, πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ χαρίτων ὁ
θησαυρός, σῶσον τοὺς σους δούλους, ἀπὸ παντοίας βλάβης, ὡς τῆς
ζωῆς τὸ σκεῦος, σὺ περιζώσασα.

Ζώνη πανακήρατε τῆς Ἀγνῆς, καὶ Μητρὸς τοῦ Λόγου, τοῦ Θεοῦ
μου παναληθῶς, ῥῦσαι πάσης λώβης καὶ ψυχοφθόρου πάθους, πάντα
τοὺς ἐν ἀνάγκαις εἰς σὲ προστρέχοντας.

Κέπην καὶ κραταίωμα τοῖς πιστοῖς, φύλακα καὶ ῥύστην τοῖς
τιμῶσι πανευλαβῶς, καὶ μετὰ ζεούσης, καρδίας προσκυνοῦσι, τὴν
πάντιμόν σου Ζώνην, Παρθένε δέδωκας.

Θρόνος ὥσπερ ἅγιος ἡ Σορός, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, κατατίθεται
ιεροῖς, Ζώνην ἔνδον σχοῦσα, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐξ ἧς οἱ προσιόντες,
ῥῶσιν ἀρύονται.

Λύσιν μοι βραβεῦσαι, τῶν δυσχερῶν, καὶ ἀρίστου κτήσιν,
Πανακήρατε τοῦ Θεοῦ, Ζώνη Μητρὸς Λόγου, δέομαι τῷ σῷ δούλῳ,
ἐπικαλουμένῳ, τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτωτοῦ, σὰς ἀχράντους χεῖρας αἷς
ἐβάστασας τὸν Θεόν, ἄρον πρὸς Υἱόν σου, χάριτι καὶ δυνάμει, τῆς
Ζώνης σου τῆς θείας, τοῦ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.

Κτέφανον ὑπέρλαμπρον ἡ σεπτὴ, πιστῶν Ἐκκλησία, περιέθετο
εὐαγῶς, τὴν θείαν σου Ζώνην, Παντάνασσα Παρθένε, δι' ἧς τροποῦται
πάντα, ἐχθρῶν φρυάγματα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων
ἡ Δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ παρόντα τροπάρια·

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπο-
ροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέ-
ρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὰ λοιπά, κατὰ τὸ σύνηθες. Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἴθ' οὕτω, ψάλλομεν κατὰ τὸν ἀσπασμὸν τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντας ἡμᾶς οἵκτειρον Ἀγνή, τοὺς τὴν σὴν ἀκήρατον Ζώνην, προσπτυσσομένους πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, καὶ τῶν νόσων τὴν κάκωσιν, ἐκποδὼν ποιοῦσα, σκέπε καὶ περισῶζε ἐξ ἐπηρείας ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν τοῦ Υἱοῦ σου Βασιλείας Κόρη καταξίωσον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΗΤΟΙ ΟΙΚΟΙ ΚΑ' ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΙΜΟΝ
ΖΩΝΗΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ.δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερτίμῳ Θεοτόκε θεία Ζώνη σου, μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι πληρούμεθα, φωτισμοῦ καὶ εὐωδίας ὑπερκοσμίου. Ἄλλ' ὡς πέλαγος Παρθέने ἀγαθότητος, ἡμᾶς ζῶσον τῇ δυνάμει αὐτῆς Ἀχραντε, τοὺς κραυγάζοντας·

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι ἀοράτως, τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, ἐν φόβῳ περιέπουσι Κόρη· ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν σαρκί, προσπίπτομεν πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως, ἁγιασμὸν λαμβάνοντες, καὶ βοῶμεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου,

χαῖρε, ἡ φαῦσις παντὸς τοῦ κόσμου.

Χαῖρε, τῆς Ἀχράντου Παρθένου διάζωμα,

χαῖρε, Ἐκκλησίας ἀπάσης θησαύρισμα.

Χαῖρε, Ζώνη πολυτίμητε τῆς Ἀνάσσης οὐρανῶν,

χαῖρε, ἄνθος εὐωδέστατον εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Χαῖρε, ὅτι τὸ σῶμα ἔξωσας τῆς Παρθένου,

χαῖρε, ὅτι ἐκλύεις τὴν ἰσχὺν τοῦ δολίου.

Χαῖρε, λαμπὰς τῆς χάριτος πάμφωτος,

χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ πιστοὶ φωταυγοῦνται,

χαῖρε, δι' ἧς οἱ ἐχθροὶ καταργοῦνται.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Βλέψον Θεογεννήτορ, ἐν ὄμματι εὐσπλάγχνῳ, τοὺς πίστει τῇ ἀγία σου Ζώνη, οἷα ἀγιάσματι σεπτῷ, προσπίπτοντας καὶ αἰτοῦντας τὴν χάριν σου· ἀήττητον γὰρ δύναμιν, δίδως δι' αὐτῆς τοῖς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Γέγονε Θεοτόκε, τῆς τιμίας σου Ζώνης, ἡ μετένεξις τῇ Βυζαντίδι, πηγὴ εὐφροσύνης ἀληθοῦς· τὴν γὰρ Βασιλίδα θάπτον ἰάσατο, ἡμῖν δὲ χάριν ἀφθονον, ἀεὶ παρέχει τοῖς βοῶσι·

Χαῖρε πηγὴ χαρᾶς αἰωνίου,
χαῖρε κρατὴρ τρυφῆς ψυχοτρόφου.
Χαῖρε ἣν ἡ Πάναγνος Παρθένος διέζωσε,
χαῖρε ἥπερ ἐν Ἄθῳ ὡς φῶς ἐπέλαμψε.
Χαῖρε ὅτι ἐθεράπευσας τὴν βασίλισσαν Ζώνην,
χαῖρε ὅτι βλύξεις ἅπασιν εὐφροσύνην νοητήν.
Χαῖρε σειρὰ παναγία τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου,
χαῖρε βέλος πυρφόρον κατ' ἐχθροῦ βροτοκτόνου.
Χαῖρε χαρᾶς αἰτία καὶ πρόξενος,
χαῖρε ψυχῶν λιμὴν ἀκλυδώνιστος.
Χαῖρε Χριστῷ εὐσεβῶς συνδεσμοῦσα,
χαῖρε παθῶν τὰς ὁρμὰς καταργοῦσα

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Δέδωκας τὴν σὴν Ζώνην, τῷ Θωμᾷ Θεοτόκε, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἀνερχομένη· καὶ δι' αὐτοῦ ὡς δῶρον σεπτόν, καὶ ἀγαθῶν καταλέλοιπας πλήρωμα, αὐτὴν ἡμῖν Πανύμνητε, τοῖς σὲ ὕμνοῦσι καὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ἐχει Βατοπαιδίου, ἡ ἀγία Μονὴ σου, ὡς πλοῦτον ἀναφαίρετον Κόρη, καὶ ὡς στήλην τῆς σῆς ἀρωγῆς, τὴν μυρίπνοον καὶ πάντιμον Ζώνην σου, ἣ εὐλαβῶς προσπίπτουσα, ἐν κατανύξει ταύτῃ κράζει·

Χαῖρε ὁ πλοῦτος τῆς ἀφθαρσίας,
χαῖρε ἡ στήλη τῆς συμπαθείας.
Χαῖρε χορηγὲ ἀγαθῶν ἀνεξάντλητε,
χαῖρε ἐδρασμὲ Μοναστῶν ἀδιάσειστε.
Χαῖρε Ζώνη πανυπέριμε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή,
χαῖρε Μοναζόντων στήριγμα καὶ δεινῶν ἀποτροπή.
Χαῖρε Βατοπαιδίου τὸ πολύτιμον γέρας,
χαῖρε τῶν εὐσεβούντων ὕμνωδία καὶ κέρας.

Χαῖρε ὁσμὴν οὐράνιον πνέουσα,
χαῖρε ἰσχὺν ἀήττητον νέμουςα.
Χαῖρε δι' ἧς Μονασταὶ κραταιοῦνται,
Χαῖρε δι' ἧς δυσμενεῖς καταργοῦνται.
Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Ζωηφόρον ἡ θήκη, τῆς παντίμου σου Ζώνης, παρέχει εὐωδίαν
Παρθένε, καὶ δυσωδίαν τὴν τῶν παθῶν, ἀπελαύνει ἀεὶ ἐκ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· διὸ τὰ μεγαλεῖά σου, θαυμάζοντες ἀναβοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ἡ ἁγία σου Ζώνη, Παναγία Παρθένε, ὡς φῶς ἐκλάμπει ἐν Ὄρει
Ἄθω, καὶ λαμπηδόνας χρυσοειδεῖς, πανταχοῦ ἀπαστρέπτει τῆς σῆς χά-
ριτος· διὸ ταύτης τὰ θαύματα, γεραίροντες πίστει βοῶμεν·

Χαῖρε θαυμάτων ἡ χορηγία,
χαῖρε χαρίτων λαμπαδουχία.
Χαῖρε κειμηλίων κειμήλιον ἅγιον,
χαῖρε καρδιῶν θεοφρόνων λαμπάδιον.
Χαῖρε Ζώνη ἣν ἐφόρεσεν ἡ Πανάχραντος ἐν γῇ,
χαῖρε πᾶσιν ἡ παρέχουσα χάριν καὶ πολλὴν ἰσχύν.
Χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τῆς Παρθένου τὴν δόξαν,
χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις τῶν δαιμόνων τὰ τόξα.
Χαῖρε πολλὰς ἰάσεις βλυστάνουσα,
χαῖρε ψυχὰς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
Χαῖρε πιστῶν ἀγαλλίαμα θεῖον,
χαῖρε σεπτὸν εὐσπλαγχνίας ταμεῖον.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Θεοδώρητον δῶρον, καὶ οὐράνιον ὄλβον, κατέχοντες τὴν Ζώνην
σου Κόρη, περιζωννύμεθα δι' αὐτῆς, κατὰ παθῶν ἀπροσμάχητον δύ-
ναμιν· χάριν γὰρ καὶ ἔλεος, ἀεὶ βραβεύει τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ἰαμα ἀναβλύζει, ἡ ἁγία σου Ζώνη, κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Κόρη,
καθάπερ δρόσον ἐαρινήν, ὡς φησὶν ὁ Ἡσαΐας Πανάχραντε, καὶ γλυ-
κασμὸν οὐράνιον, τοῖς εὐλαβῶς ταύτη βοῶσι·

Χαῖρε πηγὴ ἀΐλων ναμάτων,
χαῖρε ῥοὴ πολλῶν χαρισμάτων.

Χαῖρε τῆς Πανάγνου ἡ Ζώνη ἡ πάντιμος,
χαῖρε Ἐκκλησίας χαρὰ ἡ οὐράνιος.
Χαῖρε ἅγιον θησαύρισμα δόσεων πνευματικῶν,
χαῖρε ἔνδοξον στεφάνωμα εὐσεβῶν Χριστιανῶν.
Χαῖρε Βατοπαιδίου ἀρῶραγέστατον τεῖχος,
χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου πύργος θείας ἰσχύος.
Χαῖρε σεπτὸν τῆς Παρθένου ζώνιον,
χαῖρε ἡμῶν θεόσδοτον ὦνιον.
Χαῖρε τῆς μόνης Παρθένου ἡ Ζώνη,
χαῖρε πιστῶν θεοβράβευτος ῥώμη.
Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Κέκτηται ἡ Μονή σου, ἡ τοῦ Βατοπαιδίου, ὡς ἔνθεον θησαύρισμα
Κόρη, τὴν σὴν Ζώνην τὴν θαυμαστήν, καὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτῆς σε-
μνύνεται, καὶ χαριστηρίους ὕμνους σοι, προσάδει ἀναβοῶσα·
Ἀλληλούϊα.

Λάμπον φῶς καθωρᾶτο, τῇ ἀγία σου Ζώνη, ἥνικα μετήνεκται ἐν
Θήρᾳ· ἔνθεν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ τῇ Μονῇ σου ταύτην μετακόμισαν, ὑ-
μνοῦντές σου τὴν πρόνοιαν, καὶ βοῶντες ἐν εὐφροσύνῃ.
Χαῖρε ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου,
χαῖρε ἡ δόξα Βατοπαιδίου.
Χαῖρε ἣν ἡ χάρις σκιάζει τοῦ Πνεύματος,
χαῖρε ἣν γεραίρει λαὸς ὁ Χριστῶνυμος.
Χαῖρε συστοιχία πάντιμος οὐρανίων δωρεῶν,
χαῖρε ὕμνωδία ἄπαυστος Μοναστῶν καὶ Ἀσκητῶν.
Χαῖρε ὅτι πηγάζεις ἱαμάτων τὰ ῥεῖθρα,
χαῖρε ὅτι σβεννύεις παθημάτων τὴν φλόγα.
Χαῖρε σεπτὸν τῆς Ἀγνῆς διάζωσμα,
χαῖρε πιστῶν ἀπάντων διάσωσμα.
Χαῖρε φωτὸς ἀπαστρέπτουσα αἴγλην,
χαῖρε παθῶν καταπαύουσα λύμην.
Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κηδε-
μονίας, καὶ τὴν Ζώνην σου τὴν ἱεράν, περικυκλοῦντες ἐν πίστει Πανύ-
μνητε, ἁγιασμοῦ πληρούμεθα, καὶ τῷ Υἱῷ σου ἐκβοῶμεν·
Ἀλληλούϊα

Νοητήν ὡς νεφέλην, τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, ἐφάπλωσον ἡμῖν Θεοτόκε, καὶ πλήρωσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἁγιασμοῦ καὶ θείας κατανύξεως· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγομεν, καὶ τῇ Ζώνῃ σου ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ἐστία χάριτος θείας,

χαῖρε ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας.

Χαῖρε δωρεῶν θεοσδώτων θησαύρισμα,

χαῖρε τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου διάζωσμα.

Χαῖρε ἀσφαλείας σύνδεσμος καὶ εἰρήνης χορηγός,

χαῖρε στήριγμα στεῤῥότατον εὐσεβῶν καὶ γλυκασμός.

Χαῖρε ὅτι ἐκλάμπεις τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας,

χαῖρε ὅτι σκεδάζεις χαλεπὰς ἀσθενείας.

Χαῖρε αὐγὴ Θεοῦ ἀγαθότητος,

χαῖρε ἀλκὴ ἡμῶν θεοδώρητος.

Χαῖρε χαρὰν ἀληθῆ χορηγοῦσα,

χαῖρε φθορὰν ψυχικὴν θανατοῦσα.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Ζένα τὰ θαυματὰ σου, ὦ ὑπέριμε Ζώνη, τῆς παντοβασίλεισης Παρθένου· καὶ ἀσθενείας λοιμικῆς, τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠλευθέρωσας, εἰς θαυμασμόν καὶ ἐκπληξιν, τῶν βοώντων ἐν κατανύξει·

Ἀλληλούϊα.

Ορμος χειμαζομένων, ἡ ἁγία σου Ζώνη, ἐδείχθη Θεοτόκε Παρθένη· ἡ γὰρ χάρις σου ἡ ἐν αὐτῇ, ἐνεργεῖ τοῖς προσιοῦσι τὰ θαύματα· διὸ ταύτῃ προσπίπτοντες, ἀναβοῶμεν μετὰ πόθου·

Χαῖρε σορὸς καλῶν οὐρανίων,

χαῖρε κρουνὸς θαυμάτων ποικίλων.

Χαῖρε πρὸς ἡμᾶς τῆς Παρθένου ἐπίσκεψις

χαῖρε θλιβομένων ψυχῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε θεῖον ἐνδιαίτημα ἐνεργείας θεϊκῆς,

χαῖρε ἅγιον θησαύρισμα χάριτος Παρθενικῆς.

Χαῖρε ὅτι χολέρας τὸ Βυζάντιον σώζεις,

χαῖρε ὅτι τοῖς πᾶσιν ἀρωγὴν θάπτον νέμεις.

Χαῖρε παθῶν σβεννύουσα ἄνθρακας,

χαῖρε ὑμᾶς εὐφραίνουσα ἅπαντας.

Χαῖρε πολλῶν δωρεῶν πρυτανεῖον,

χαῖρε σεπτὸν θείας δόξης ταμεῖον.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Πλήρης δόξης ἁγίας, τῆς σῆς Ζώνης ὁρᾶται, ἡ θήκη ἀληθῶς ἡ ἁγία, Θεοτόκε Παρθέने Ἀγνή, καταπλήττουσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν· ὁσμὴν γὰρ ὑπερκόσμιον, διαπνέει τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ράβδος θείας ἰσχύος, ἡ σὴ Ζώνη ἐδόθη, ἡμῖν ἡ θαυμαστὴ Θεομητορ· τῇ νοητῇ γὰρ αὐτῆς ῥοπῇ, ἐκ παντὸς κινδύνου ἀπαλλαπτόμεθα, καὶ χάριτος πληρούμεθα, ἐκβοῶντες ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε δοχεῖον ὁσμῆς ἁγίας,

χαῖρε διάδημα ἀφθαρσίας.

Χαῖρε Μοναζόντων σεμνὸν καταφύγιον,

χαῖρε τῶν ἐν Ἄθῳ δόμα ὑπερύμνητον.

Χαῖρε πάντιμον ἁγίασμα τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς,

χαῖρε δώρημα παντέλειον ὄντως πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς.

Χαῖρε Βατοπαιδίου ἀληθῆς εὐφροσύνη,

χαῖρε πάσης καρδίας εὐσεβοῦς χαρμοσύνη.

Χαῖρε ὁσμὴ ἀνθέων τῆς χάριτος,

χαῖρε πνοὴ τῆς ἄνω τερπνότητος.

Χαῖρε φιάλη ἀρωμάτων θείων,

χαῖρε ὕμνωδία θεία Ἀγίων.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Σκέπην καὶ προστασίαν, καὶ βοήθειαν θείαν, καρπούμενοι αἰὲ Παναγία, ἐκ τῆς μυριπνόου Ζώνης σου, μετὰ πίστεως ταύτη προσερχόμεθα, καὶ εὐλαβῶς προσπίπτοντες, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Τῆς ἁγίας σου Ζώνης, χάριτι Θεοτόκε, περίζωσον ἡμᾶς δυναστείαν, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ὠρυομένου καθ' ἡμῶν ὡς λέοντος, ὡς ἂν περιγενώμεθα, τῆς τούτου κακίας βοῶντες·

Χαῖρε ζωστήρ τῆς Ἀγνῆς Παρθένου,

χαῖρε κρατὴρ ἰσχύος Κυρίου.

Χαῖρε ἡμᾶς ἡ συνδεσμοῦσα καὶ σώζουσα,

χαῖρε τῶν παθῶν τοὺς συνδέσμους ἡ λύουσα.

Χαῖρε ζῶσμα τιμαλφέστατον τῆς τεκούσης τὸν Χριστόν,

χαῖρε δόμα ἱερώτατον πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαόν.

Χαῖρε ἡ χορηγοῦσα ἡμῖν δύναμιν θείαν,
χαῖρε ἡ ἀναιροῦσα τοῦ ἐχθροῦ τὴν μανίαν.
Χαῖρε ὦ Ζώνη τῆς Θεομήτορος,
χαῖρε ὦ κλέος ἡμῶν καὶ σύνδεσμος.
Χαῖρε Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁ κόσμος,
χαῖρε λαοῦ Ὁρθοδόξου τὸ σθένος.
Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Υμνοῖς χαριστηρίοις, πανυπέριμε Ζώνη, τῆς τεκούσης τὸν
πάντων Κτίστην, ἀνυμνοῦμεν τὴν σὴν χάριν αἰεὶ, ἀπολαύοντες τῶν
πολλῶν θαυμάτων σου, καὶ τὴν Ἀγνὴν Παντάνασσαν, δοξάζομεν
Χριστῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Βατοπαιδίου
σχοῦσα ἡ Μάνδρα, λαμπρύνεται Παρθένε αἰεὶ, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν
δοξάζει σου πρόνοιαν· ὅτι ταύτη δεδώρησαι, τὴν Ζώνην σου πιστῶς
βοώση·

Χαῖρε ἡ Ζώνη τῆς θεοτόκου,
χαῖρε λυχνία φωτὸς τριφώτου.
Χαῖρε διεστώτων ἡ ἔνθεος σύναψις,
χαῖρε ἀσθενούντων θεόσδοτος δύναμις.
Χαῖρε κράτος ἡ παρέχουσα θεία Ζώνη τοῖς πιστοῖς,
χαῖρε στίφος ἡ ὀλλύουσα τοῦ Βελίαρ πανστρατεῖ.
Χαῖρε ὅτι ῥωννύεις τῶν ψυχῶν τὰς δυνάμεις,
χαῖρε ὅτι ἰθύνεις πρὸς καλὰς ἀναβάσεις.
Χαῖρε ψυχῶν ἐκπλύνουσα τραύματα,
χαῖρε ἐχθρῶν συντρίβουσα ἄρματα.
Χαῖρε ἡμῶν ἀληθὴς θυμηδία,
χαῖρε πιστῶν θεία παραμυθία.
Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Χαίρει Βατοπαιδίου, ἡ Μονὴ Θεοτόκε, κατέχουσα τὴν θείαν σου
Ζώνην, καὶ πάσας συγκαλεῖ τὰς Μονάς, πρὸς δοξολογίαν τῶν μεγαλεί-
ων σου, δοξάζουσα τὴν δόξαν σου, καὶ ἐκβοῶσα τῇ Τριάδι·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντες κατὰ χρέος, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς Ζώνης σου τὴν ἄφθονον χάριν, κηρύττομεν εὐσήμεως Ἀγνή, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου πλουσίαν προμήθειαν, καὶ τῇ ἁγία Ζώνη σου, ἐκβοῶμεν πανευχαρίστως·

Χαῖρε σειρὰ σεπτὴ τῆς Παρθένου,

χαῖρε χαρὰ τοῦ Βατοπαιδίου.

Χαῖρε τοὺς πιστοὺς πρὸς Θεὸν ἢ ἀνάγουσα,

χαῖρε πρὸς ζωὴν ἀληθῇ ἢ συνάγουσα.

Χαῖρε Ζώνη πανυπέριμε, Ἐκκλησίας θησαυρέ,

χαῖρε κόσμου ἀγαλλίαμα, καὶ εἰρήνης χορηγέ.

Χαῖρε τῶν εὐσεβούντων προσφυγῇ σωτηρίας,

χαῖρε τῶν Μοναζόντων πλοῦτος παρηγορίας.

Χαῖρε δι' ἧς παθῶν καθαρθήσομαι,

χαῖρε δι' ἧς φωτὸς πληρωθήσομαι.

Χαῖρε χαρὰ ἀληθῆς τῆς ψυχῆς μου,

χαῖρε λιμὴν ἀσφαλῆς τῆς ζωῆς μου.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Ω ὑπέριμε Ζώνη, τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου, ἡ ζώσασα τὸ ἄχραντον σῶμα (**ἐκ γ**), δίδου ἡμῖν ἐκ τοῦ θησαυροῦ, τῆς ἐν σοὶ σκηνοῦσης θείας Χάριτος ζωοποιὸν ἐνέργειαν, ἵνα τῷ Χριστῷ αἰεὶ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τό Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερτίμῳ Θεοτόκε θεία Ζώνη σου, μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι πληρούμεθα, φωτισμοῦ καὶ εὐωδίας ὑπερκοσμίου. Ἀλλ' ὥς πέλαγος Παρθένε ἀγαθότητος, ἡμᾶς ζῶσον τῇ δυνάμει αὐτῆς Ἀχραντε, τοὺς κραυγάζοντας·

Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Δίστιχον.

Ζώνης τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου ἐν οἴκοις,

Γεράσιμος ὕμνησε τὰ μεγαλεῖα.

